

ชื่อวิทยานิพนธ์	การปฏิบัติตัวด้านสุขภาพและอาการกำเริบรุนแรงของผู้ป่วยโรคหืด
ผู้เขียน	นางสาวสุชาพร ทิพย์สินวล
สาขาวิชา	การพยาบาลผู้ใหญ่
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพและเทคนิคการใช้อาสูดพ่น กับจำนวนครั้งของการเกิดอาการกำเริบรุนแรง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ กับการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพและเทคนิคการใช้อาสูดพ่นของผู้ป่วยโรคหืด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหืด ที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคภูมิแพ้หรือแผนกผู้ป่วย นอกอายุรกรรม โรงพยาบาลมหาราชานครศรีธรรมราช และที่คลินิกโรคปอดหรือแผนกผู้ป่วยนอกอายุรกรรม โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ เครื่องมือที่ใช้วิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับโรคหืด แบบสัมภาษณ์การปฏิบัติตัวด้านสุขภาพ และแบบวัดเทคนิคการใช้อาสูดพ่น ผลการวิจัย พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพ = 87.79 (SD = 14.18) ค่าที่เป็นไปได้ 0-138 คะแนนเฉลี่ยเทคนิคการใช้อาสูดพ่น = 8.14 (SD = 2.03) ค่าที่เป็นไปได้ 0-11 และมีจำนวนครั้งของการเกิดอาการกำเริบรุนแรงในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อยู่ระหว่าง 0-12 ครั้ง เฉลี่ย = 1.84 (SD = 2.87)

2. การปฏิบัติตัวด้านสุขภาพโดยรวมเป็นตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนครั้งของการเกิดอาการกำเริบรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) ในสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนและสามารถอธิบายความแปรปรวนของจำนวนครั้งของการเกิดอาการกำเริบรุนแรงได้ร้อยละ 37 กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพโดยรวมสูงมีแนวโน้มมีจำนวนครั้งของการเกิดอาการกำเริบรุนแรงต่ำ

3. การรับการรักษาที่โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และแพศหญิง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ในสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยการรับการรักษาที่โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพได้ร้อยละ 27 ในขณะที่แพศหญิง อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7

4. การรับการรักษาที่โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับการศึกษาสูง และสถานภาพสมรสคู่ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเทคนิคการใช้อาสูดพ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยการรับการรักษาที่โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนเทคนิคการใช้อาสูดพ่นได้ร้อยละ 35 ในขณะที่ระดับการศึกษาสูง และสถานภาพสมรสคู่ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7 และ 3 ตามลำดับ